

RIKSDAGENS SVAR 128/2003 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen samt till vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen samt till vissa lagar som har samband med den (RP 88/2003 rd).

Beredning i utskott

Lagutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (LaUB 7/2003 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som 95 § 2 mom. grundlagen anger, föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag kan en person som uppehåller sig i Finland utlämnas från Finland till en annan av Europeiska unionens medlemsstater eller en person som uppehåller sig i en annan av Europeiska unionens medlemsstater begäras utlämnad till Finland för att åtgärder för väckande av åtal skall kunna vidtas eller ett frihetsstraff verkställas.

2 kap.

Utlämning från Finland till en annan medlemsstat

Allmänna förutsättningar

2 §

Utlämning vid dubbel straffbarhet

Utlämning skall beviljas, om det strängaste straffet enligt den ansökande medlemsstatens lagstiftning för den gärning som ligger till grund för framställningen är ett frihetsstraff på minst ett år, och gärningen enligt finsk lag utgör brott

eller skulle utgöra brott om den hade begåtts i Finland under motsvarande förhållanden.

När någon har dömts till frihetsstraff skall utlämning beviljas, om den påföljd som har dömts ut är ett frihetsstraff på minst fyra månader och gärningen enligt finsk lag utgör brott eller skulle utgöra brott om den hade begåtts i Finland under motsvarande förhållanden.

3 §

Utlämning utan kontroll av dubbel straffbarhet

Utlämning skall beviljas oberoende av om den gärning som ligger till grund för framställningen utgör brott enligt finsk lag eller inte, om gärningen enligt den ansökande medlemsstatens lagstiftning är en sådan gärning som avses i 2 mom. och det strängaste straffet för gärningen enligt lagstiftningen i medlemsstaten i fråga är ett frihetsstraff på minst tre år. Utlämning för verkställighet av frihetsstraff förutsätter dessutom att det straff som har dömts ut är ett frihetsstraff på minst fyra månader.

De gärningar som avses i 1 mom. är

- 1) deltagande i en kriminell organisation,
- 2) terrorism,
- 3) människohandel,
- 4) sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi,
- 5) olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen,
- 6) olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen,
- 7) korruption,
- 8) bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (FördrS 85/2002),
- 9) penningtvätt,
- 10) penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron,
- 11) IT-brottslighet,

12) miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter,

13) hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse,

14) mord, grov misshandel, orsakande av svår kroppsskada,

15) olaglig handel med mänskliga organ och vävnader,

16) människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan,

17) rasism och främlingsfientlighet,

18) organiserad stöld och väpnat rån,

19) olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk,

20) svindleri,

21) beskyddarverksamhet och utpressning,

22) förfalskning av varor och piratkopiering,

23) förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar,

24) förfalskning av betalningsmedel,

25) olaglig handel med hormonsubstanser och andra tillväxsubstanter,

26) olaglig handel med nukleära eller radioaktiva ämnen,

27) handel med stulna fordon,

28) våldtäkt,

29) mordbrand,

30) brott som omfattas av Internationella brottmålsdomstolens behörighet,

31) kapning av flygplan eller fartyg,

32) sabotage.

4 §

Framställningar som gäller flera brott

Om en framställning avser flera gärningar och det i fråga om någon av dessa föreligger förutsättningar enligt 2 eller 3 §, får framställningen bifallas även för de övriga gärningarnas del, om dessa eller gärningar som motsvarar dem utgör brott enligt finsk lag.

Grunder för förvägrande

5 §

Ovillkorliga grunder för förvägrande

Utlämning skall förvägras, om

1) amnesti har utfärdats i Finland genom lag för den gärning som ligger till grund för framställningen så som anges i 105 § 2 mom. grundlagen och finsk lag skulle kunna tillämpas på gärningen enligt 1 kap. strafflagen (39/1889),

2) den som begärs utlämnad har dömts genom en lagakraftvunnen dom i Finland eller i någon annan medlemsstat för den gärning som ligger till grund för framställningen och straffet, vid fällande dom, har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domlandet,

3) den som begärs utlämnad inte hade fyllt 15 år när den gärning som ligger till grund för framställningen begicks,

4) framställningen gäller verkställighet av ett frihetsstraff och den som begärs utlämnad är finsk medborgare och anhåller om att få avtjäna frihetsstraffet i Finland; frihetsstraffet skall verkställas i Finland med iakttagande av vad som särskilt föreskrivs om detta,

5) den gärning som ligger till grund för framställningen enligt 1 kap. strafflagen anses ha begåtts helt eller delvis i Finland eller ombord på ett finskt fartyg eller luftfartyg och

a) gärningen eller en gärning som motsvarar den inte är straffbar i Finland, eller

b) åtalsrätten för brottet har preskriberats enligt finsk lag, eller ett straff inte längre skulle kunna dömas ut eller verkställas,

6) det finns grundad anledning att misstänka att den, som begärs utlämnad, på grund av ursprung, tillhörighet till en viss samhällsgrupp, religion, övertygelse eller politisk åsikt riskerar dödsstraff, tortyr eller någon annan behandling som kränker människovärdet eller blir utsatt för förföljelse som riktar sig mot hans eller hennes liv eller frihet eller annan förföljelse, eller om det med fog kan antas att hans eller hennes mänskliga rättigheter eller i grundlagen trygga-

de rättsskydd, yttrandefrihet eller föreningsfrihet kränks.

Utlämning skall också förvägras om utlämning med hänsyn till personens ålder, hälsotillstånd eller övriga personliga förhållanden eller på grund av särskilda omständigheter av humanitära skäl vore oskäligt och oskäligheten inte kan elimineras genom senareläggning av verkställigheten med stöd av 47 §.

6 §

Av prövning beroende grunder för förvägrande

Utlämning kan förvägras, om

1) den som begärs utlämnad är åtalad i Finland för den gärning som ligger till grund för framställningen,

2) det i Finland har beslutats att åtal inte skall väckas för den gärning som ligger till grund för framställningen eller det har meddelats åtalseftergift,

3) den gärning som ligger till grund för framställningen i en medlemsstat omfattas av något annat slutligt avgörande än en dom vilket hindrar att åtal väcks,

4) den gärning som ligger till grund för framställningen enligt 1 kap. strafflagen anses ha begåtts helt eller delvis i Finland eller ombord på ett finskt fartyg eller luftfartyg och det är ändamålsenligare att behandla saken i Finland,

5) åtalsrätten för brottet har preskriberats enligt finsk lag eller ett straff inte längre skulle kunna dömas ut eller verkställas, och finsk lag kan tillämpas på gärningen enligt 1 kap. strafflagen,

6) framställningen gäller verkställighet av ett frihetsstraff och den som begärs utlämnad är varaktigt bosatt i Finland och anhåller om att få avtjäna frihetsstraffet i Finland, och det på grund av hans eller hennes personliga förhållanden eller av något annat särskilt skäl är motiverat att frihetsstraffet avtjänas i Finland; frihetsstraffet skall verkställas i Finland med iakttagande av vad som särskilt föreskrivs om detta,

7) den som begärs utlämnad har dömts genom en lagakraftvunnen dom i en annan stat än en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en

internationell brottmålsdomstol för den gärning som ligger till grund för framställningen och straffet, vid fällande dom, har avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet,

8) den gärning som ligger till grund för framställningen har begåtts utanför den ansökande medlemsstatens territorium och finsk lag inte enligt 1 kap. strafflagen skulle kunna tillämpas på gärningen i Finland i en motsvarande situation.

7 §

Samtycke till utlämning

Även om den som begärs utlämnad samtycker till utlämningen kan utlämning förvägras på en sådan grund som anges i 6 § 1 eller 4 punkten.

Villkor

8 §

Villkor som gäller återsändande av den som skall utlämnas

När det beslutas om utlämning av en finsk medborgare för att åtgärder för väckande av åtal skall kunna vidtas, skall som villkor för utlämningen ställas att den utlämnade omedelbart efter att domen har vunnit laga kraft återsänds till Finland för att avtjäna ett eventuellt frihetsstraff som har dömts ut, om personen i fråga i samband med behandlingen av utlämningsärendet har anhållit om att få avtjäna straffet i Finland.

Är den som begärs utlämnad varaktigt bosatt i Finland, kan det bestämmas om ett villkor enligt 1 mom., om personen i fråga i samband med behandlingen av utlämningsärendet har anhållit om att få avtjäna straffet i Finland och det på grund av hans eller hennes personliga förhållanden eller av något annat särskilt skäl är motiverat att ett eventuellt frihetsstraff får avtjänas i Finland.

De frihetsstraff som avses i 1 och 2 mom. skall verkställas i Finland med iakttagande av vad som föreskrivs särskilt om detta.

9 §

Villkor som gäller utevarodom

Om utlämning begärs för att ett frihetsstraff som har dömts ut i svarandens utevaro skall kunna verkställas och den dömde inte har delgivits stämningen personligen eller på annat sätt informerats om tidpunkt och plats för den domstolsförhandling som ledde till domen, skall som villkor för utlämningen ställas att den ansökande medlemsstaten avger en försäkran om att den som begärs utlämnad kommer att ges möjlighet till en förnyad prövning av saken i medlemsstaten i fråga och möjlighet att vara närvarande vid behandlingen.

Försäkran enligt 1 mom. skall avges innan beslut om utlämningen fattas.

10 §

Villkor som gäller livstidsstraff

Om det i den ansökande medlemsstaten kan följa frihetsstraff på livstid på den gärning som ligger till grund för framställningen, kan utlämningen förenas med villkoret att den ansökande medlemsstaten avger en försäkran om att ett utdömt straff enligt dess lagstiftning eller rättspraxis kan omprövas eller anhållan om benådning göras.

Försäkran enligt 1 mom. skall avges innan beslut om utlämningen fattas.

Behöriga myndigheter

11 §

Behöriga domstolar

Beslut om utlämning och fortsatt förvar fattas av

1) Helsingfors tingsrätt, om den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats inom Helsingfors eller Kouvola hovrätts domkrets,

2) Kuopio tingsrätt, om den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats inom Östra Finlands hovrätts domkrets,

3) Tammerfors tingsrätt, om den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats inom Åbo eller Vasa hovrätts domkrets,

4) Uleåborgs tingsrätt, om den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats inom Rovaniemi hovrätts domkrets.

Av särskilda skäl kan en tingsrätt som nämns i 1 mom. besluta om utlämning och fortsatt förvar oberoende av inom vilken hovrätts domkrets den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats.

12 §

Behöriga åklagare

Om inte något annat föreskrivs i denna lag är häradsåklagarna inom Helsingfors, Kuopio, Tammerfors och Uleåborgs tingsrätter behöriga att sköta de åklagaruppgifter som avses i denna lag.

Av särskilda skäl kan också någon annan åklagare än en sådan som avses i 1 mom. vara behörig åklagare.

Översändande av en framställning om utlämning och framställningens innehåll

13 §

Kontaktordning

Den behöriga myndigheten i den ansökande medlemsstaten skall sända en framställning om gripande och utlämning till det informationssystem som avses i tillämpningskonventionen till Schengenavtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (FördrS 23/2001), eller till motsvarande system.

Om det är känt var i Finland den som begärs utlämnad befinner sig, får framställningen sändas till den behöriga åklagaren, antingen direkt eller genom internationella kontaktkanaler.

Åklagaren skall underrätta centralkriminalpolisen om sådana framställningar som inte har sänts genom centralkriminalpolisen.

14 §

Framställningens innehåll och form

En framställning om gripande och utlämning skall innehålla följande uppgifter:

1) identitet och nationalitet i fråga om den som begärs utlämnad,

2) namn, adress, telefonnummer, faxnummer och e-postadress till den behöriga ansökande myndigheten,

3) uppgift om det föreligger ett verkställbart rättsligt beslut eller en verkställbar dom som uppfyller villkoren enligt 2 eller 3 §,

4) brottets beskaffenhet och brottsrubricering, särskilt i fråga om gärningar som avses i 3 § 2 mom.,

5) en beskrivning av omständigheterna kring brottet, inbegripet tidpunkt och plats samt på vilket sätt den som begärs utlämnad har del i brottet,

6) det straff som har dömts ut, om det rör sig om en slutlig dom, eller den straffskala för brottet som föreskrivs i den ansökande medlemsstatens lagstiftning,

7) i mån av möjlighet de övriga följderna av brottet.

Framställningen kan översändas skriftligen, i form av ett elektroniskt meddelande eller på något annat sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.

15 §

Språk och översättningar

En framställning skall avfattas på finska, svenska eller engelska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk.

Den behöriga myndigheten i Finland kan verkställa en framställning även om den inte är avfattad på finska, svenska eller engelska, om det inte annars finns hinder för att framställningen verkställs.

Om en framställning har avfattats på något annat språk än finska eller svenska, skall centralkriminalpolisen se till att framställningen översätts till någotdera av dessa språk.

Gripande och tagande i förvar

16 §

Gripande

En polisman får gripa den som begärs utlämnad med stöd av denna lag, när det har beslutats att personen i fråga skall tas i förvar.

En polisman får gripa den som begärs utlämnad med stöd av denna lag även utan något beslut om att personen i fråga skall tas i förvar, om verkställigheten av en framställning om gripande och utlämning annars kan äventyras. I fråga om gripandet gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om detta i tvångsmedelslagen (450/1987).

Centralkriminalpolisen och den behöriga åklagaren skall utan dröjsmål underrättas om gripandet. Centralkriminalpolisen skall underrätta den behöriga myndigheten i den ansökande medlemsstaten om att den som begärs utlämnad har gripits.

17 §

Tagande i förvar

För att säkerställa utlämningen får en anholdningsberättigad tjänsteman besluta att ta den som begärs utlämnad i förvar. De handlingar som gäller förvaret skall utan dröjsmål sändas till den behöriga åklagaren. Om åklagaren beslutar att förvaret skall fortsätta, skall åklagaren underrätta den behöriga tingsrätten om saken.

I fråga om förvaret gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om rannsakningsfängelse.

Den som begärs utlämnad kan meddelas reseförbud i stället för att tas i förvar. I fråga om reseförbudet gäller i tillämpliga delar bestämmelserna om reseförbud i tvångsmedelslagen och bestämmelserna om tagande i förvar i denna lag.

18 §

Fortsatt förvar

Sedan tingsrätten underrättats om att den som begärs utlämnad har tagits i förvar skall den utan

dröjsmål ta upp frågan om huruvida förvaret skall förbli i kraft, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i tvångsmedelslagen föreskrivs om handläggning av häktningsyrkanden. Åklagaren skall framställa yrkande i tingsrätten om att förvaret skall förbli i kraft.

Domstolen skall bestämma att beslutet om förvar skall förbli i kraft, om det finns skäl att befara att verkställigheten av en framställning om gripande och utlämning annars kan äventyras. Åklagaren skall underrätta centralkriminalpolisen om tingsrättens beslut.

19 §

Klagomål över fortsatt förvar

Den som har tagits i förvar får utan tidsbegränsning anföra klagomål hos högsta domstolen över ett beslut av tingsrätten om att förvaret skall förbli i kraft.

Biträde och försvarare

20 §

Rätt till biträde och försvarare

Den som begärs utlämnad har rätt att anlita ett biträde.

Om den som begärs utlämnad begär det, skall för honom eller henne förordnas en försvarare. Till försvararen skall betalas en skälig ersättning som fastställs av domstolen och som staten skall svara för. I fråga om förordnande av en försvarare på tjänstens vägnar samt på försvararen iakttas i övrigt i tillämpliga delar 2 kap. lagen om rättegång i brottmål (689/1997).

När den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats i Finland, skall polisen utan dröjsmål informera personen i fråga om rätten att anlita biträde och om att en försvarare kan förordnas för honom eller henne.

Beredningen av ett utlämningsärende

21 §

Underrättelser och förfrågningar till den som begärs utlämnad

När den som begärs utlämnad har tagits i förvar eller annars påträffats i Finland med anledning av en framställning om gripande och utlämning, skall centralkriminalpolisen utan dröjsmål bevisligen delge honom eller henne framställningen samt redogöra för dess innehåll. Den som begärs utlämnad skall också upplysas om möjligheten att samtycka till utlämningen och till att han eller hon i den medlemsstat till vilken utlämningen sker åtalas, straffas eller berövas friheten för ett annat brott som begåtts före utlämningen än det för vilket utlämning begärs, samt till vidareutlämning till någon annan medlemsstat. Den som begärs utlämnad skall dessutom upplysas om innebörden av samtycket. Personen i fråga skall tillfrågas om han eller hon har för avsikt att samtycka till utlämningen eller anser att de grunder för förvägrande eller de villkor som anges i denna lag kan tillämpas i saken. Vid behov skall den som begärs utlämnad tillfrågas om han eller hon har för avsikt att anhålla om att få avtjäna frihetsstraffet i Finland.

De underrättelser och förfrågningar som avses i 1 mom. skall göras på ett språk som den som begärs utlämnad förstår. Bestämmelser om användningen av finska och svenska finns i språklagen (423/2003).

Över de åtgärder som har vidtagits skall upprättas ett protokoll, i vilket skall antecknas åtgärderna samt de uppgifter som har erhållits. Centralkriminalpolisen skall tillställa den behöriga åklagaren protokollet och de övriga handlingarna.

22 §

Iakttagande av tidsfristerna

Åklagaren skall, efter att i enlighet med 17 § ha fått de handlingar som gäller tagande i för-

var, se till att utlämningsärendet behandlas utan dröjsmål så att domstolen kan iaktta tidsfristerna enligt denna lag.

23 §

Begäran om kompletterande uppgifter

Åklagaren och polisen kan vid behov begära kompletterande uppgifter av den behöriga myndigheten i den ansökande medlemsstaten. En tidsfrist får fastställas inom vilken uppgifterna skall lämnas.

24 §

Översändande av en framställning till tingsrätten

Åklagaren skall hos tingsrätten göra en framställning om att denna fattar beslut om utlämningen. Framställningen skall göras skriftligen. Åklagaren skall tillställa den som begärs utlämnad en kopia av framställningen på ett språk som denne förstår.

I framställningen skall uppges

- 1) den tidpunkt när den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats i Finland,
- 2) om och när den som begärs utlämnad har tagits i förvar,
- 3) vilka förutsättningar, grunder för förvägrande och villkor som gäller utlämningen,
- 4) om den som begärs utlämnad har uppgett att han eller hon har för avsikt att ge sitt samtycke till utlämningen eller ge annat samtycke enligt denna lag, samt
- 5) om det finns andra framställningar om utlämning som gäller den som begärs utlämnad.

I framställningen skall dessutom uppges namn och kontaktuppgifter för den som begärs utlämnad och dennes biträde. Till framställningen skall fogas framställningen om gripande och utlämning, eventuella kompletterande uppgifter som har lämnats och centralkriminalpolisens protokoll.

Behandlingen av ett utlämningsärende

25 §

Andra bestämmelser som skall iakttas

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas vid behandlingen av ett utlämningsärende i tingsrätten i tillämpliga delar vad som föreskrivs om behandling av brottmål i tingsrätten.

26 §

Iakttagandet av tidsfristerna i tingsrätten

Tingsrätten skall se till att ett utlämningsärende behandlas utan dröjsmål så att domstolen kan iaktta tidsfristerna enligt denna lag.

27 §

Tingsrättens sammansättning och sammanträdet i tingsrätten

Vid behandlingen av ett utlämningsärende är tingsrätten domför även med ordföranden ensam. Ett sammanträde kan hållas även vid en annan tidpunkt och på en annan plats än vad som föreskrivs om allmän underrätts sammanträde.

Ett utlämningsärende kan behandlas vid det sammanträde i tingsrätten där det avgörs om förvaret skall förbli i kraft. Om inte tingsrätten anser att det är uppenbart onödigt kan ärendet behandlas vid ett särskilt sammanträde.

Tingsrätten skall efter att ha fått åklagarens framställning underrätta åklagaren och den som begärs utlämnad om tidpunkten och platsen för det sammanträde vid vilket saken skall behandlas. Om den som begärs utlämnad inte har tagits i förvar, skall denne dessutom underrättas om vilken påföljden kan vara om han eller hon inte finner sig till sammanträdet.

28 §

Närvaro vid sammanträdet

Åklagaren skall vara närvarande vid tingsrättens sammanträde och där redogöra för innehåll-

let i sin framställning. Åklagaren skall bevaka den ansökande medlemsstatens intresse.

Om den som begärs utlämnad har tagits i förvar, skall han eller hon hämtas till tingsrättens sammanträde och höras med anledning av innehållet i åklagarens framställning.

Om den som begärs utlämnad inte har tagits i förvar, skall han eller hon ges tillfälle att bli hörd med anledning av innehållet i åklagarens framställning. Om den som begärs utlämnad uteblir från behandlingen utan laga förfall, kan saken prövas och avgöras trots hans eller hennes utevaro.

29 §

Samtycke

Den som begärs utlämnad skall personligen vid tingsrättens sammanträde meddela om han eller hon samtycker till utlämningen eller till att han eller hon i den medlemsstat till vilken utlämningen sker åtalas, straffas eller berövas friheten för ett annat brott som begåtts före utlämningen än det för vilket utlämning begärs, eller till vidareutlämning till någon annan medlemsstat.

Innan samtycke enligt 1 mom. ges skall tingsrätten underrätta den som begärs utlämnad om innebörden av samtycket.

Det samtycke som avses i 1 mom. och den underrättelse som avses i 2 mom. skall protokollföras.

30 §

Återkallelse av samtycke

Den som begärs utlämnad kan återkalla ett samtycke som avses i denna lag till dess att beslutet om utlämning har verkställts.

Om den som begärs utlämnad återkallar sitt samtycke till utlämningen skall domstolen behandla utlämningsärendet på nytt. Den tid som förflyter mellan dagen för samtycket och dagen för återkallelsen beaktas inte när tidsfristerna enligt denna lag beräknas.

31 §

Begäran om kompletterande uppgifter

Innan tingsrätten fattar sitt beslut kan den vid behov begära kompletterande uppgifter av den behöriga myndigheten i den ansökande medlemsstaten. Tingsrätten får utsätta en tid inom vilken uppgifterna skall lämnas. Den som begärs utlämnad skall höras med anledning av de uppgifter som lämnats, så som anges i 28 §.

32 §

Tidsfrister

Om den som begärs utlämnad har samtyckt till utlämningen, skall tingsrätten fatta beslut om utlämningen inom tre dagar från den dag då samtycket gavs. Tingsrätten skall dock alltid fatta beslutet inom 26 dagar från den dag då den som begärs utlämnad greps eller annars påträffades i Finland. Om beslutet av särskilda skäl inte kan fattas inom den nämnda tiden, skall det fattas så snart som möjligt.

33 §

Tingsrättens beslut

Om det ställs ett sådant villkor för utlämningen som avses i 8—10 § skall villkoret anges i tingsrättens beslut. Dessutom skall i tingsrättens beslut uppges eventuellt samtycke som den som begärs utlämnad har avgivit. Om tingsrätten beviljar utlämning, skall i beslutet också nämnas att den ansökande medlemsstaten är skyldig att iaktta bestämmelserna i artiklarna 27 och 28 i rådets rambeslut om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (2002/584/RIF, rambeslutet).

Beviljar tingsrätten utlämning, skall den som begärs utlämnad hållas i förvar, om inte domstolen bestämmer något annat. Vägrar tingsrätten utlämning, kan den efter att ha hört åklagaren och den som begärs utlämnad i saken bestämma att förvaret fortsätter till dess att beslutet om utlämningen har vunnit laga kraft eller högsta domstolen bestämmer något annat.

Vad som föreskrivs i 2 mom. gäller i tillämpliga delar också reseförbud.

34 §

Konkurrerande framställningar

Om flera medlemsstater begär utlämning av samma person, skall domstolen när den fattar beslut om utlämningen också besluta till vilken av medlemsstaterna personen i fråga skall utlämnas. När domstolen fattar beslutet skall den beakta alla de omständigheter som inverkar på saken, särskilt gärningarnas art och den plats där de begicks, datum för respektive framställning samt huruvida syftet med framställningen är att vidta åtgärder för väckande av åtal eller att verkställa ett frihetsstraff.

Om framställningarna gäller olika brott, kan domstolen samtidigt bestämma att den som utlämnas till en medlemsstat skall vidareutlämnas från denna stat till en annan medlemsstat på de villkor som anges i denna lag.

Om både en medlemsstat och en utomnordisk stat som inte hör till Europeiska unionen begär utlämning av samma person och domstolen anser att medlemsstatens framställning kan bifallas enligt denna lag och justitieministeriet anser att den framställning som gjorts hos ministeriet kan bifallas, skall justitieministeriet så som anges i 25 § lagen om utlämning för brott (456/1970) avgöra till vilken stat utlämning skall ske. Domstolen skall skjuta upp verkställigheten av ett lagakraftvunnet beslut och sända beslutet till justitieministeriet, som avgör saken.

Om både en medlemsstat och en internationell brottmålsdomstol begär utlämning av samma person, skall domstolsbehandlingen av en framställning enligt denna lag skjutas upp till dess att justitieministeriet har fattat beslut om den framställning som gjorts hos ministeriet.

35 §

Förseningar

Om ett utlämningsärende inte har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut inom 60 dagar

från det att den som begärs utlämnad greps, skall åklagaren underrätta den behöriga myndigheten i den ansökande medlemsstaten och ange skälen till förseningen.

Om den som begärs utlämnad har samtyckt till utlämningen och ärendet inte har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut inom tio dagar från det att samtycket gavs, skall åklagaren på motsvarande sätt lämna en sådan underrättelse som avses i 1 mom.

Om ett utlämningsärende inte har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut inom 30 dagar efter att de tidsfrister som anges i 1 och 2 mom. har löpt ut, skall åklagaren underrätta Eurojust och ange skälen till förseningen.

36 §

Underrättelse om beslutet

Åklagaren skall omedelbart underrätta den behöriga myndigheten i den ansökande medlemsstaten och centralkriminalpolisen om ett lagakraftvunnet beslut som gäller utlämning. Om utlämning har vägrats, skall den ansökande medlemsstaten också informeras om grunden för vägran. Den ansökande medlemsstaten skall också informeras om hur länge den som begärs utlämnad har varit frihetsberövad i Finland med anledning av framställningen om gripande och utlämning.

Ändringssökande

37 §

Besvärsrätt

Ett beslut om utlämning som tingsrätten har fattat får utan ansökan om besvärstillstånd överklagas hos högsta domstolen genom besvär.

38 §

Anförande av besvär

Den som vill söka ändring i tingsrättens beslut om utlämning skall inom sju dagar från be-

slutet tillställa tingsrätten en till högsta domstolen riktad besvärsskrift. Besvär som inte har anförts inom den utsatta tiden upptas inte till prövning.

39 §

Bemötande av besvären

Ändringssökandens motpart har rätt att skriftligen bemöta besvären. För avgivande av bemötande får motparten från tingsrätten kopior av besvärsskriften och av de handlingar som fogats till den. Tiden för inlämnande av bemötande är sju dagar från den dag då besvärstiden löper ut. Motparten skall inom denna tid tillställa tingsrätten ett skriftligt bemötande. Ändringssökanden får från tingsrätten en kopia av bemötandet och av de handlingar som fogats till det.

40 §

Översändande av handlingarna till högsta domstolen

Utan dröjsmål efter att besvärsskriften med bilagor har inkommit till tingsrätten skall tingsrätten sända dessa till högsta domstolen. Akten i ärendet och en kopia av tingsrättens beslut skall översändas samtidigt. På motsvarande sätt skall bemötandet med bilagor sändas till högsta domstolen utan dröjsmål efter att de har inkommit.

41 §

Ärendets brådskanie natur

Högsta domstolen skall behandla ärendet i brådskanie ordning och fatta beslutet i fråga om utlämningen senast 20 dagar efter att tiden för ingivande av bemötande har löpt ut.

Om tidsfristen i 1 mom. av särskilda skäl inte kan iakttagas, skall beslutet fattas så snart som möjligt.

42 §

Övriga bestämmelser

Om inte något annat följer av annan lagstiftning, iakttas i fråga om ändringssökandet i övrigt i tillämpliga delar de bestämmelser i 30 kap. rättegångsbalken som gäller fullföljd i ett ärende som hovrätten handlagt i första instans. I fråga om behandlingen av ett ärende i högsta domstolen iakttas också i tillämpliga delar de bestämmelser i denna lag som gäller behandlingen av ärenden i tingsrätten.

43 §

Frigivning

Om högsta domstolen vägrar utlämning, skall den bestämma att den som hålls i förvar genast skall friges eller ett eventuellt reseförbud upphävas.

Verkställighet

44 §

Verkställande myndighet

Centralkriminalpolisen svarar för verkställigheten av ett beslut om utlämning.

45 §

Verkställighet av beslut

Ett beslut om utlämning verkställs när det har vunnit laga kraft.

Den som begärs utlämnad kan skriftligen meddela tingsrätten att han eller hon inte kommer att överklaga tingsrättens beslut. Med den behöriga åklagarens samtycke kan beslutet då verkställas innan det har vunnit laga kraft.

46 §

Tiden för verkställigheten

Den som begärs utlämnad skall utlämnas till de behöriga myndigheterna i den ansökande

medlemsstaten så snart som möjligt, vid den tidpunkt som de behöriga myndigheterna kommer överens om. Personen i fråga utlämnas dock senast tio dagar efter det att beslutet om utlämning vann laga kraft.

Om det inte är möjligt att iaktta den tidsfrist som anges i 1 mom. på grund av ett oöverstigligt hinder i Finland eller i den ansökande medlemsstaten, skall de behöriga myndigheterna komma överens om en ny tidpunkt för utlämningen. Utlämningen skall äga rum inom tio dagar från den nya tidpunkt som bestämts.

47 §

Senareläggning av verkställigheten

Domstolen kan senarelägga verkställigheten av ett beslut om utlämning, om omständigheterna är sådana att utlämningen skulle vara oskälig av humanitära skäl. Beslutet om utlämning skall verkställas så snart sådana omständigheter inte längre föreligger. De behöriga myndigheterna skall då komma överens om en ny tidpunkt för utlämningen. Utlämningen skall äga rum inom tio dagar från den nya tidpunkt som bestämts.

48 §

Frigivning

När de tidsfrister som avses i 46 och 47 § har löpt ut skall den som begärs utlämnad friges, om personen i fråga fortfarande hålls i förvar.

49 §

Uppskov med verkställigheten och tillfällig utlämning

Domstolen kan skjuta upp verkställigheten av ett beslut om utlämning så att den som skall utlämnas kan åtalas i Finland för en annan gärning än den som ligger till grund för framställningen om gripande och utlämning eller, om dom redan har fallit, kan avtjäna det straff som har dömts ut.

I stället för att skjuta upp verkställigheten av beslutet om utlämning kan domstolen tillfälligt

utlämna personen i fråga till den ansökande medlemsstaten på villkor som skall fastställas särskilt i en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna. Överenskommelsen skall göras skriftligen.

Specialitetsbestämmelse och vidareutlämning

50 §

Framställning om tillstånd

En medlemsstat som har gjort en framställning om gripande och utlämning kan på begäran ges tillstånd till att en person som har utlämnats från Finland får åtalas, straffas eller berövas friheten i medlemsstaten i fråga för ett annat brott som begåtts före utlämningen än det för vilket utlämningen skett, eller vidareutlämnas till någon annan medlemsstat. Framställningen skall tillställas den behöriga åklagaren, och den skall innehålla de uppgifter som avses i 14 §.

51 §

Beviljande av tillstånd

Vid förfarandet för beviljande av tillstånd enligt 50 § iakttas i tillämpliga delar vad som i denna lag föreskrivs om behandlingen av utlämningsärenden. För den utlämnade skall förordnas en i 20 § avsedd försvarare, som skall höras vid tingsrättens sammanträde innan tillstånd beviljas. Vid behov kan tingsrätten också ge den utlämnade tillfälle att bli hörd skriftligen.

Tingsrätten skall bevilja tillstånd, om utlämning skulle vara tillåten enligt denna lag. Vid behov skall tingsrätten bestämma om sådana villkor som anges i 8—10 §.

Beslutet skall fattas inom 30 dagar från det att framställningen inkom till åklagaren. Om beslutet av särskilda skäl inte kan fattas inom denna tid, skall det fattas så snart som möjligt.

52 §

Ändringssökande

Ett sådant beslut av tingsrätten som avses i 51 § får överklagas hos högsta domstolen genom besvär, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i 37—43 § föreskrivs om ändringsökande.

3 kap.

Utlämning från en annan medlemsstat till Finland

Allmänna förutsättningar

53 §

Förutsättningarna för en framställning

Framställning kan göras om att en person som uppehåller sig i en annan medlemsstat skall gripas och utlämnas till Finland för att åtgärder för väckande av åtal skall kunna vidtas, om det strängaste straffet enligt finsk lag för den gärning som ligger till grund för framställningen är fängelse i minst ett år. Framställningen skall grunda sig på ett häktningsbeslut.

Framställning kan göras om gripande och utlämning till Finland för att ett frihetsstraff skall kunna verkställas, om en verkställbar dom har meddelats i Finland för den gärning som ligger till grund för framställningen och om den påföljd som har dömts ut är ett fängelsestraff på minst fyra månader.

Om det strängaste straffet enligt finsk lag för den gärning som ligger till grund för framställningen om gripande och utlämning är fängelse i minst tre år och det är fråga om någon av de gärningar som nämns i 3 § 2 mom., skall den anmodade medlemsstaten underrättas om detta i framställningen.

Om den gärning som ligger till grund för framställningen uppfyller villkoren i 1 eller 2 mom., kan utlämning begäras också för gärningar som inte uppfyller villkoren enligt någotdera momentet.

Förfarande

54 §

Behöriga myndigheter

Framställningar enligt 53 § 1 mom. som gäller åtgärder för väckande av åtal görs av den åklagare som är behörig att utföra åtal i brottmålet i fråga. Framställningar enligt 53 § 2 mom. som gäller verkställighet av frihetsstraff görs av brottspåföljdsverket.

55 §

Kontaktordning

Den behöriga myndighet som avses i 54 § skall sända framställningen till det informationssystem som avses i tillämpningskonventionen till Schengenavtalet om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, eller till motsvarande system.

Om det är känt var den som begärs utlämnad befinner sig, får den behöriga myndighet som avses i 54 § översända framställningen till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, antingen direkt eller genom internationella kontaktkanaler.

Den behöriga myndighet som avses i 54 § skall underrätta centralkriminalpolisen om sådana framställningar som inte sänds genom centralkriminalpolisen.

56 §

Framställningens innehåll och form

En framställning om gripande och utlämning skall innehålla de uppgifter som avses i 14 § 1 mom., och den kan översändas så som anges i 14 § 2 mom.

57 §

Språk och översättningar

Om det är känt var den som begärs utlämnad befinner sig, skall framställningen avfattas på

den anmodade medlemsstatens språk. Om denna medlemsstat har meddelat att den också godkänner framställningar på något annat språk, kan framställningen avfattas på ett av medlemsstaten godkänt språk.

Centralkriminalpolisen skall se till att framställningarna översätts enligt 1 mom. och överlämnas till den anmodade medlemsstaten.

Specialitetsbestämmelse

58 §

Iakttagande av specialitetsbestämmelsen

Den som har utlämnats från en medlemsstat till Finland får inte åtalas, straffas eller berövas friheten för något annat brott som begåtts före utlämningen än det som låg till grund för utlämningen.

Förbudet i 1 mom. tillämpas inte, om

1) den utlämnade har haft möjlighet att lämna Finland men inte har gjort detta inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande eller har återvänt till Finland efter att först ha lämnat landet,

2) brottet inte kan leda till fängelsestraff,

3) brottmålsrättegången inte föranleder åtgärder som innebär att den utlämnades frihet inskränks,

4) den utlämnade kommer att bli föremål för en icke-frihetsberövande påföljd, inbegripet en ekonomisk påföljd eller en åtgärd som träder i stället för en sådan påföljd, även om påföljden inskränker hans eller hennes frihet,

5) den utlämnade har samtyckt till att bli utlämnad och avstått från att åberopa det förbud som avses i 1 mom.,

6) den utlämnade efter sin utlämning uttryckligen har avstått från att åberopa det förbud som avses i 1 mom. med avseende på specifika gärningar som begåtts före utlämningen; avståendet skall göras inför tingsrätten i enlighet med 29 §,

7) den medlemsstat som har utlämnat personen ger sitt samtycke till avvikelse från förbudet, eller

8) den medlemsstat som har utlämnat personen har anmält till generalsekretariatet för Euro-

peiska unionens råd att samtycke till avvikelse från förbudet skall anses ha avgivits, om inte den behöriga myndigheten i ett enskilt fall uppger något annat.

Den åklagare som är behörig att utföra åtal i brottmålet i fråga kan begära samtycke enligt 2 mom. 7 punkten. Framställningen skall grunda sig på ett sådant häktningsbeslut som avses i 60 §, och den skall åtföljas av en skriftlig utsaga om framställningen av den som utlämnats till Finland. Brottspåföljdsverket kan begära samtycke till verkställighet av ett fängelsestraff som har dömts ut i Finland med stöd av 2 mom. 3 punkten. De framställningar som avses i detta moment skall innehålla de uppgifter som avses i 14 § 1 mom.

59 §

Iakttagande av villkor

I fråga om den som har utlämnats till Finland skall de villkor iakttas som i enlighet med rambeslutet har ställts i utlämningsbeslutet.

60 §

Förutsättningarna för ett häktningsbeslut

Om den som utlämnats från en medlemsstat till Finland på sannolika skäl misstänks för att ha gjort sig skyldig till någon annan än en i beslutet om utlämning avsedd gärning på vilken fängelsestraff kan följa och som har begåtts innan personen utlämnades till Finland, kan domstolen på yrkande av en anhållningsberättigad tjänsteman bestämma att personen skall häktas i syfte att få den andra medlemsstatens samtycke till att personen åtalas för gärningen i fråga. Den som är misstänkt för brott får dock inte berövas sin frihet med stöd av detta häktningsbeslut förrän medlemsstaten i fråga har gett sitt samtycke till att åtal väcks för den gärning som avses i häktningsbeslutet. Häktningsbeslutet förfaller om medlemsstaten inte ger sitt samtycke till att åtal väcks.

Om den andra medlemsstaten har gett sitt samtycke enligt 1 mom. och den misstänkte har

berövats sin frihet med stöd av det i momentet avsedda häktningsbeslutet, skall frågan om häktning av den misstänkte med stöd av 1 kap. 8 § tvångsmedelslagen föras till domstol för avgörande med iakttagande i tillämpliga delar av vad som föreskrivs i 13 och 14 § i nämnda kapitel. Om den misstänkte har berövats sin frihet av någon annan orsak, skall häktningsbeslutet så snart den andra medlemsstatens samtycke erhållits utan dröjsmål föras till domstol för handläggning.

I övrigt skall i fall som avses i 1 och 2 mom. i tillämpliga delar iakttas vad som i tvångsmedelslagen föreskrivs om handläggning av häktningsärenden.

Vidareutlämning

61 §

Förbud mot vidareutlämning

Den som har utlämnats från en medlemsstat till Finland får inte vidareutlämnas till en annan medlemsstat eller till en stat som inte hör till Europeiska unionen.

Förbudet i 1 mom. tillämpas inte på vidareutlämning till en annan medlemsstat av en person som utlämnats från en medlemsstat till Finland, om

1) den utlämnade har haft möjlighet att lämna Finland men inte har gjort detta inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande eller har återvänt till Finland efter att först ha lämnat landet,

2) den utlämnade har samtyckt till att bli utlämnad och har avstått från att åberopa förbudet i 1 mom.,

3) den utlämnade efter sin utlämning uttryckligen har avstått från att åberopa förbudet i 1 mom. med avseende på specifika gärningar som begåtts före utlämningen; avståendet skall göras inför tingsrätten i enlighet med 29 §,

4) den medlemsstat som har utlämnat personen ger sitt samtycke till avvikelse från förbudet, eller

5) den medlemsstat som har utlämnat personen har anmält till generalsekretariatet för Europeiska unionens råd att samtycke till avvikelse

från förbudet skall anses ha avgivits, om inte den behöriga myndigheten i ett enskilt fall uppger något annat.

Förbudet i 1 mom. tillämpas inte på vidareutlämning till en stat som inte hör till Europeiska unionen av en person som utlämnats till Finland från en medlemsstat, om den utlämnande staten ger sitt samtycke till avvikelse från förbudet.

62 §

Framställning om vidareutlämning

Om en medlemsstat gör en framställning om att någon som har utlämnats till Finland från en annan medlemsstat skall vidareutlämnas till den och vidareutlämning inte är möjlig enligt 61 § 2 mom. 1—3 eller 5 punkten, skall den behöriga åklagaren begära samtycke till vidareutlämningen av den medlemsstat från vilken personen utlämnades till Finland. Framställningen skall innehålla de uppgifter som avses i 14 § 1 mom.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

63 §

Hörande före beslutet om utlämning

När en annan medlemsstat gör en framställning om gripande och utlämning för att åtgärder för väckande av åtal skall kunna vidtas, skall den behöriga myndigheten enligt lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994), innan beslut om utlämningen fattas, på begäran av den ansökande medlemsstaten ge sitt samtycke till att den som begärs utlämnad hörs i enlighet med den nämnda lagen.

Den behöriga myndighet som avses i 1 mom. kan på motsvarande sätt begära att en person som begärs utlämnad från en annan medlemsstat till Finland skall höras.

64 §

Upphävande av villkor

Om den som begärs utlämnad har utlämnats till Finland från någon annan stat än en sådan som hör till Europeiska unionen och är bunden av de villkor som gäller den utlämningen, får personen i fråga inte utlämnas till en annan medlemsstat utan samtycke av den stat från vilken utlämningen till Finland skedde.

I en sådan situation som avses i 1 mom. skall den behöriga myndigheten begära samtycke till utlämningen av den stat från vilken utlämningen till Finland skedde. De tidsfrister som anges i denna lag börjar löpa först när villkoren inte längre är i kraft.

65 §

Privilegier och immunitet

Om den som begärs utlämnad från Finland har rätt till privilegier eller immunitet avseende rättegång eller verkställighet, börjar tidsfristerna enligt denna lag löpa från och med den dag när den behöriga domstolen fick vetskap om att dessa privilegier eller denna immunitet upphävts.

66 §

Husrannsakan, kroppsvisitation och kroppsbesiktning samt beslag och överföring av egendom

Den behöriga myndigheten enligt lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden får, även om den medlemsstat som har gjort framställningen om gripande och utlämning inte har begärt detta, företa husrannsakan samt kroppsvisitation och kroppsbesiktning och verkställa beslag under de förutsättningar som anges i nämnda lag, så som särskilt föreskrivs om detta.

Domstolen kan i beslutet om utlämning bestämma att ett föremål som har tagits i beslag eller egendom som har dömts förverkad skall överföras till den ansökande medlemsstaten så som särskilt föreskrivs om detta.

Den behöriga myndighet som avses i 1 mom. kan på motsvarande sätt hos en annan medlemsstat framställa en begäran om husrannsakan, kroppsvisitation eller kroppsbesiktning samt beslag och överföring av egendom till Finland.

67 §

Avräkning av tiden för frihetsberövande

Domstolen skall så som föreskrivs i 6 kap. 13 § strafflagen avräkna tiden för frihetsberövande som beror på utlämningsförfarandet från ett eventuellt straff som den som utlämnats till Finland döms till.

Om utlämningen till Finland sker för verkställighet av ett straff, skall direktören för straffanstalten avräkna tiden för frihetsberövande som beror på utlämningsförfarandet från det frihetsstraff som den utlämnade skall avtjäna, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som föreskrivs i 6 kap. 13 § strafflagen.

68 §

Kostnader

Hos den medlemsstat som gjort en framställning tas inte ut ersättning för kostnaderna för verkställighet av framställningen.

Transport

69 §

Tillstånd till transport

Justitieministeriet beviljar i enlighet med 33 § lagen om utlämning för brott tillstånd till att en person som begärs utlämnad från en medlemsstat eller en stat som inte hör till Europeiska unionen till en annan medlemsstat får transporteras via Finland, om justitieministeriet har fått uppgifter om

- 1) personens identitet och nationalitet,
- 2) att det finns en framställning om utlämning,

3) brottets beskaffenhet och brottsrubricering, samt

4) omständigheterna kring brottet, inbegripet tidpunkt och plats.

Tillstånd får inte beviljas om den person som begärs utlämnad är finsk medborgare och utlämningen avser verkställighet av ett frihetsstraff och den som begärs utlämnad inte har samtyckt till att transporteras via Finland.

Om den som begärs utlämnad är finsk medborgare och utlämningen avser åtgärder för väckande av åtal skall som villkor för utlämning ställas att den som begärs utlämnad omedelbart efter att domen vunnit laga kraft återsänds till Finland för att här avtjäna ett eventuellt frihetsstraff, om han eller hon har anhållit om att få avtjäna sitt straff i Finland. Frihetsstraffet skall verkställas i Finland med iakttagande av vad som särskilt föreskrivs om det.

Framställningen om transport får sändas till justitieministeriet på vilket sätt som helst som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning. Justitieministeriet skall meddela sitt beslut på samma sätt.

70 §

Framställning om transport

Om en person som begärs utlämnad skall transporteras till Finland via en annan medlemsstat, skall den behöriga myndigheten begära tillstånd till transporten. Framställningen skall innehålla de uppgifter som anges i 69 § 1 mom. 1—4 punkten, och den skall sändas så som anges i 69 § 4 mom.

71 §

Transport med flyg

Som transport betraktas inte transport med flyg utan mellanlandning. Om en landning görs före den slutliga destinationen, tillämpas dock 69 och 70 §.

72 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 kap.

Ikraftträdande

73 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på framställningar om gripande och utlämning som har översänts efter det att lagen har trätt i kraft. På andra medlemssta-

ters framställningar om utlämning som är anhängiga i Finland när lagen träder i kraft tillämpas den lag som gällde före lagens ikraftträdande.

Om en annan medlemsstat har meddelat att den vid mottagandet av framställningar tillämpar de bestämmelser som gällde innan lagstiftning om ikraftsättande av rambeslutet trädde i kraft på gärningar som har begåtts före en av medlemsstaten uppgiven tidpunkt, tillämpar också Finland som ansökande medlemsstat den lag som gällde innan denna lag trädde i kraft.

Om en annan medlemsstat efter att denna lag har trätt i kraft tillämpar någon annan lagstiftning på utlämning på grund av brott än den lagstiftning som avser ikraftsättande av rambeslutet, tillämpar Finland på motsvarande sätt på en sådan stat den lag som gällde innan denna lag trädde i kraft.

Lag**om ändring av lagen om utlämning för brott**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 7 juli 1970 om utlämning för brott (456/1970) 2 § 2 mom., 6 § 3 mom., 10 § 2 mom., mellanrubriken före 34 § och 35—48 §, sådana de lyder i lag 182/1999, samt *ändras* 1 § 2 mom., 3, 4, 12 och 25 §, 26 § 1 mom., 32 § 1 mom., 33 § 2 mom. och 34 §, av dessa lagrum 3 och 12 §, 32 § 1 mom., 33 § 2 mom. och 34 § sådana de lyder i nämnda lag 182/1999 samt 4 § sådan den lyder i sistnämnda lag och i lag 298/2002, som följer:

1 §

I fråga om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen samt mellan Finland och de övriga nordiska länderna föreskrivs särskilt.

3 §

För ett brott som har begåtts i Finland eller ombord på ett finskt fartyg eller luftfartyg får utlämning ske endast om lagföring för brottet i den ansökande staten anses ändamålsenlig och det

straff som i denna stat skulle kunna följa på brottet inte väsentligt avviker från den påföljd som enligt finsk lag kan följa på brottet. Begärs utlämning för verkställighet av straff, får begäran bifallas endast om straffpåföljden inte väsentligt avviker från vad som här hade kunnat följa på brottet.

4 §

Utlämning får inte ske, om inte den gärning för vilken utlämning begärs är eller, om den hade begåtts i Finland under motsvarande för-

hållanden, skulle vara att anse som ett brott för vilket det strängaste straffet enligt finsk lag är fängelse i minst ett år.

Den som i en främmande stat har dömts för en gärning som avses i 1 mom. får utlämnas endast om den utmätta påföljden omfattar förlust av friheten i minst fyra månader.

Avser begäran om utlämning flera gärningar och föreligger ovan nämnda förutsättningar i fråga om någon av dessa, får begäran bifallas även för de övriga gärningarnas del, om dessa eller gärningar som motsvarar dem är straffbelagda enligt finsk rätt.

Utan hinder av 1 och 2 mom. kan utlämning ske för en gärning som, om den hade begåtts i Finland under motsvarande förhållanden, skulle vara att anse som penningförfalskningsbrott, förberedelse till penningförfalskning eller användning av falska pengar.

12 §

Vid beviljande av utlämning skall följande villkor i tillämpliga delar ställas:

1) utan medgivande enligt 32 § får den utlämnade inte i den stat till vilken utlämningen sker åtalas eller straffas för något annat brott som begåtts före utlämningen eller vidareutlämnas till en annan stat, utom i det fall att den utlämnade inte har lämnat landet inom 45 dagar efter det att inget hinder för detta förelåg, eller om den utlämnade återvänt dit efter att ha lämnat landet,

2) den utlämnade får inte utan tillstånd åtalas för det ifrågavarande brottet vid en domstol som har fått behörighet att döma i sådana mål endast tillfälligt eller under särskilda undantagsförhållanden,

3) ett dödsstraff som ådömts den utlämnade får inte verkställas.

I det fall som avses i 5 § skall uttryckligen anges att den som utlämnas inte får straffas enligt en bestämmelse som avser militärt brott.

När någon enligt 6 § utlämnas för en gärning som inte till sin huvudsakliga beskaffenhet kan anses som ett politiskt brott, skall som villkor ställas att gärningen, då den utlämnade döms till straff, inte får anses som ett politiskt brott.

Då utlämning beviljas kan dessutom ställas andra villkor som anses nödvändiga.

25 §

Om flera främmande stater begär utlämning av samma person och ingen av framställningarna är sådan att på den skall tillämpas lagen om utlämning för brott Finland och de övriga nordiska länderna emellan (270/1960), skall justitieministeriet, med hänsyn till brottets beskaffenhet, tiden och platsen för brottet, framställningarnas tidsföljd, personens nationalitet och hemvist samt övriga omständigheter som inverkar på saken, bestämma till vilken stat utlämning skall ske.

Om framställningarna avser olika brott, får samtidigt bestämmas att den som utlämnas till en stat skall utlämnas vidare från denna stat till en annan stat på de villkor som möjliggör utlämning till den ifrågavarande staten.

26 §

Om en polis- eller åklagarmyndighet eller, i fråga om verkställighet av straff, brottspåföljdsverket önskar att framställning skall göras om utlämning till Finland av en person som uppehåller sig i en främmande stat, skall myndigheten eller verket rikta en begäran om detta till justitieministeriet. Anser ministeriet att begäran skall bifallas, gör ministeriet framställningen på diplomatisk väg, om inte något annat överenskomits med den främmande staten.

— — — — —

32 §

Utan hinder av villkoren för utlämning kan justitieministeriet på framställning av en främmande stat lämna medgivande till att den som utlämnats får åtalas eller straffas för något annat före utlämningen förövat brott än det som låg till grund för utlämningen, eller vidareutlämnas till en annan stat. Beträffande framställningen och de villkor som skall ställas för utlämningen gäller på motsvarande sätt vad som föreskrivs om utlämning från Finland.

— — — — —

33 §

— — — — —
 Sker utlämningen till något av de övriga nordiska länderna, får likväl även en finsk medborgare transporteras genom Finland, om det finns sådana förutsättningar för utlämning av personen i fråga till den mottagande staten som föreskrivs i lagen den 3 juni 1960 om utlämning för brott Finland och de övriga nordiska länderna emellan, eller om det är fråga om utlämning till en medlemsstat i Europeiska unionen och det finns sådana förutsättningar för transporten som

föreskrivs i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (/).
 — — — — —

34 §

I beslut som justitieministeriet har fattat med stöd av denna lag får ändring inte sökas genom besvär.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om utlämning för brott Finland och de övriga nordiska länderna emellan

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 3 juni 1960 om utlämning för brott Finland och de övriga nordiska länderna emellan (270/1960) 20 och 21 §, sådana de lyder, 20 § i lag 457/1970 och 21 § delvis ändrad i sistnämnda lag och i lag 466/1987, samt
fogas till lagen en ny 9 a § som följer:

9 a §

Om inrikesministeriet konstaterar att utlämning till en i 1 § nämnd stat som också är medlemsstat i Europeiska unionen inte är möjlig med stöd av denna lag, skall ministeriet överföra saken till den behöriga åklagaren för behandling i den ordning som föreskrivs i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (/).

20 §

Begärs utlämning av en och samma person både till en stat som nämns i 1 § så som avses i denna lag och till en annan stat, som inte är medlemsstat i Europeiska unionen, och prövar inrikesministeriet att den första och justitieministeriet att den andra framställningen kan bifallas, skall statsrådet, med beaktande av bestämmelserna i 25 § lagen den 7 juli 1970 om utlämning för brott (456/1970), på föredragning från justitieministeriet besluta till vilken stat utlämning skall ske. Statsrådet beslutar även om ett sådant villkor som avses i nämnda 25 § 2 mom. skall tas in i beslutet om utlämning.

tieministeriet besluta till vilken stat utlämning skall ske. Statsrådet beslutar även om ett sådant villkor som avses i nämnda 25 § 2 mom. skall tas in i beslutet om utlämning.

Begärs utlämning av en och samma person både till en stat som nämns i 1 § så som avses i denna lag och till en medlemsstat i Europeiska unionen så som avses i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen, och prövar inrikesministeriet att den första och domstolen att den andra framställningen kan bifallas, skall inrikesministeriet, med beaktande av bestämmelserna i 25 § lagen om utlämning för brott, besluta till vilken stat utlämning skall ske. Inrikesministeriet beslutar även om ett sådant villkor som avses i 25 § 2 mom. i den sistnämnda lagen skall tas in i beslutet om utlämning.

I statsrådets och inrikesministeriets beslut får ändring inte sökas genom besvär.

21 §

Inrikesministeriet får i de fall som avses i 7 § på begäran meddela tillstånd till att den som enligt denna lag utlämnats från Finland får åtalas eller straffas för något annat före utlämningen begånget brott än det som utlämningen grundat sig på, eller att personen i fråga för ett sådant brott får vidareutlämnas till någon annan stat som nämns i 1 §.

Tillstånd får meddelas endast om det finns förutsättningar för utlämning enligt denna lag, och härvid skall på motsvarande sätt iakttas vad som föreskrivs i 10 § 3 och 4 mom.

En begäran som avses i denna paragraf skall innehålla uppgifter om brottets beskaffenhet, tiden och platsen för brottet samt, om begäran avser väckande av åtal eller vidareutlämning i sådant syfte, om den straffbestämmelse som anses bli tillämplig på brottet. Av begäran skall ytterligare framgå att den som avses i begäran har blivit underrättad om det rättsmedel som nämns i 10 § 3 mom.

Om inrikesministeriet konstaterar att samtycke inte på basis av 1 och 2 mom. kan lämnas till en sådan begäran som avses i 1 mom. och som framställts av en i 1 § avsedd stat som också är medlemsstat i Europeiska unionen, skall ministeriet överföra saken till den behöriga åklagaren för behandling i den ordning som föreskrivs i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen.

I fråga om det tillstånd som krävs för utlämning till någon annan stat än en sådan som nämns i 1 § skall iakttas bestämmelserna i 32 § lagen om utlämning för brott. Om det är fråga om utlämning till någon annan medlemsstat i Europeiska unionen än en sådan stat som nämns i 1 §, skall inrikesministeriet överföra saken till den behöriga åklagaren för behandling i den ordning som föreskrivs i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 16 januari 1987 om internationellt samarbete vid verkställighet av vissa straffrättsliga påföljder (21/1987) 3 § 1 mom., 9 § 1 mom. och 19 § 2 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 3 § 1 mom. och 9 § 1 mom. i lag 9/1994 samt 19 § 2 mom. i lag 236/2001, som följer:

3 §

En påföljd som har bestämts av en domstol i en främmande stat får verkställas i Finland, om

1) domen har vunnit laga kraft och den är verkställbar i den stat där den har givits,

2) den gärning för vilken påföljden har bestämts utgör brott eller skulle utgöra brott enligt finsk lag om den begicks i Finland under mot-

svarande förhållanden, eller om gärningen är en sådan gärning som avses i 3 § lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (/), samt

3) den stat där påföljden har bestämts har begärt eller samtyckt till att den verkställs här.

— — — — —

9 §

Domstolen skall omvandla den frihetsberövande påföljd som har dömts ut i den främmande staten till det fängelsestraff som enligt finsk lag föreskrivs för motsvarande brott eller för ett brott som är så allvarligt att det motsvarar en sådan gärning som avses i 3 § lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen. Detta fängelsestraff får dock inte vara strängare än den påföljd som i den främmande staten har bestämts för brottet, även om denna påföljd är lindrigare än det minimistraff som i finsk lag föreskrivs för brottet.

19 §

Verkställigheten av ett fängelsestraff som har dömts ut i Finland kan enligt 1 mom. anföras

en främmande stat om den dömde är medborgare i den främmande staten eller har sitt hemvist eller uppehåller sig där och om han eller hon har samtyckt till åtgärden. Verkställigheten av ett fängelsestraff som i Finland har ådömts någon annan än en finsk medborgare kan dock utan samtycke av den dömde anföras behörig främmande stat, om

1) den dömde genom att fly till den främmande staten eller på något annat sätt där drar sig undan verkställigheten eller fortsatt verkställighet av fängelsestraffet, eller om

2) det till följd av fängelsestraffet eller det brott som lett till straffet genom ett lagakraftvunnet beslut har bestämts att den dömde skall avvisas eller utvisas från Finland.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 31 kap. rättegångsbalken

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i rättegångsbalken 31 kap. 9 b § och 10 § 1 mom. sådana de lyder i lag 360/2003 och fogas till 31 kap. en ny 9 c § som följer:

31 kap.

Om extraordinärt ändringssökande

9 b §

En lagakraftvunnen brottmålsdom kan också återbrytas om en person har begärts utlämnad till Finland för att avtjäna ett med stöd av 7 kap. strafflagen utdömt gemensamt fängelsestraff och utlämning inte är möjlig för alla de brott som ingår i det gemensamma fängelsestraffet eller om samtycke inte ges i fråga om något av brotten. Högsta domstolen skall då bestämma straffen separat för de brott för vilka utlämning är möjlig eller för vilka samtycke till utlämning ges

samt för de övriga brotten. De straff som bestäms på detta sätt får inte sammanlagt vara strängare än det ursprungliga gemensamma fängelsestraffet.

9 c §

En lagakraftvunnen brottmålsdom som gäller en förverkandepåföljd kan återbrytas till svarandens nackdel,

1) om en i 8 § 1 eller 2 punkten nämnd omständighet har förelegat och den kan antas ha inverkat på att en förverkandepåföljd inte har dömts ut eller att den har dömts ut väsentligt lindrigare än vad som borde ha varit fallet, eller

2) om en omständighet eller ett bevis åberopas som inte tidigare har lagts fram och ett framläggande sannolikt hade lett till att en förverkandepåföljd hade dömts ut eller att förverkandepåföljden hade dömts ut väsentligt strängare.

En dom återbryts inte av ett skäl som nämns i 1 mom. 2 punkten, om det inte görs sannolikt att parten inte har kunnat åberopa omständigheten eller beviset i fråga vid den domstol som har meddelat domen, eller genom att söka ändring i domen eller att han annars har haft giltiga skäl att inte åberopa omständigheten eller beviset.

eller i sådana fall som avses i 9 c § till nackdel för svaranden skall göras inom ett år från den dag då sökanden fick del av den omständighet som ligger till grund för ansökan eller, om ansökan grundar sig på någon annans brottsliga förfarande, från den dag då domen angående detta vann laga kraft. Den nämnda tiden skall dock inte räknas från ett tidigare datum än den dag då den dom som begärs återbruten vann laga kraft. Då ansökan i tvistemål stöder sig på en omständighet som nämns i 7 § 1 mom. 4 punkten räknas tiden från den dag domen vann laga kraft.

10 §

Ansökan om återbrytande av en dom i tvistemål samt till nackdel för den åtalade i brottmål

Denna lag träder i kraft den

20 .

Helsingfors den 15 december 2003